

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Stephanus

urn:nbn:de:bsz:31-102436

neo, ut uobis ab his hominib. temperetis, eosq; mis-
 sos faciatis. ^d Nam si hoc consilium & opus ab ho-
 minibus est, dissoluetur: sin à Deo est, id dissoluere
 non potestis, nisi fortè uultis uideri Deo repugnare.

AN. Non malè consulit Gamaliel. PONT. Ut
 mihi quidem uidetur. Sed euocemus homines, eosq;
 uirgis cadamus, & uetemus ullam Iesu nominis men-
 tionem facere.

SENTENTIA.

Nihil est ad ueritati credendum durius pri-
 moribus huius mundi. Boni consiliarij maxi-
 ma est utilitas. Qui Dei operi repugnat, Deo
 repugnat.

STEPHANVS. Act. 6.

ARGVMENTVM.

Accusatus impietatis Stephanus, causam di-
 cit tanto spiritu, ut ei resistere non ualentes
 Iudæorum primi, eum lapident.

Testes, Pontifex, Stephanus, Se-
 natores, Scribæ.

Hic homo non desinit impiè contra hunc reli-
 giosissimum locum, & contra legem loqui.
 Etenim audiuimus eum dicere, Iesum Nazarenum
 euersurum esse hunc locum, & traditios nobis à
 Mose ritus mutaturum. P. Sunt ne ista uera? S. T.
 Attendite, fratres & patres. Deus gloriosus appa-
 ruit patri nostro Abrahamo, cum esset in Mesopo-
 tania,

d sapiens
 ctum, in re
 mili seque
 dum.

290 DIALOG. SACRORVM

tamia, antequam Charræ degeret: eiq; mandavit, ut ex solo natali digrederetur, ueniretq; in terram quã ipse ei ostenderet. Tum ille ex terra Chaldaea profectus, Charræ habitavit, unde eum (mortuo eius patre) Deus in hanc terram transfudit, quam uos nunc incolitis: in qua nullam ei possessionem tradidit, ne uestigium quidem pedis. & tamen promisit, sese ei eius possessionem daturum, & eius post eum soboli, cum liberos non haberet. Locutus est autem cum eo ad hunc modum: eius posteros peregrinos fore in terra extraneorum, eorumq; seruitutem & iniurias per quadringentos annos perpeffuros. Sed illam ego gentem, cui seruiet (inquit) ulciscar: exhibuntq; postea, & me hoc ipso in loco adorabunt. eamq; reminito cum eo circumcisionis foedere firmavit. Is genuit Isaacum, eumq; octauo die circumcidit. Isaacus Iacobum, Iacobus duodecim summos patres. Summi patres inuidia adducti, Iosephum in Aegyptum ducendum uendiderunt. Sed adfuit ei Deus, eumq; ex omnibus angustijs eripuit, & effecit ut Pharaõ Aegypti rex ei sua sibi sapientia commendato, totius Aegypti, totiusq; suæ familie principatum traderet. Cum autem, orta fame in omni Aegypto & Chanaanæ, patres nostri in magna essent difficultate cibaria: Iacobus, qui audiisset frumentum esse in Aegypto, eos illò semel atque iterum dimisit, estq; Iosephus altero itinere à fratribus suis agnitus.

lon, eiusq; g
 plus patrem
 ad homines
 dit igitur Iaco
 uisset, ipse
 mam: & in se
 genti precio a
 quante promi
 turauerat, cre
 numero: don
 uerat. Is nostri
 stros eo usque
 curaret, ne co
 natus est. Mos
 ne tres mens
 esset, sublatus
 filio educatus
 rum disciplin
 Quamq; iam qu
 ret, uenit ei in
 ta uisere: cum
 defendit, eiusq;
 Arbitratur
 re. Deum ipse
 intelligebant.
 dentes, pacem
 quinos esse co

tus, eiusq; genus Pharaoni declaratum. Tum Iose-
 phus patrem suum Iacobum, & familiam omnem,
 ad homines septuagintaquinq; accersuit. Descen-
 dit igitur Iacobus in Aegyptum: ubi cum uitam fini-
 uisset, ipse & patres nostri translati sunt Siche-
 mam: & in sepulchreto siti, quod ibi Abrahamus ar-
 genti precio à filiis Emoris emerat. ^{à iphus} ^{plus} ^{hugon} ^{3 miles} ^{3 miles}
 Ulterea propin-
 quante promisi tempore, de quo Deus Abrahamo
 turauerat, crescebat populus in Aegypto multiplici
 numero: donec exiit rex alius qui Iosephum nõ no-
 uerat. Is nostrum genus frustrari conatus, patres no-
 stros eò usque afflixit, ut etiam foetus eorum exponi
 curaret, ne conseruarentur. Quo quidem tempore
 natus est Moses, uir Deo acceptus, qui domi pater-
 nae tres menses enutritus, cum tandem expositus
 esset, sublatus est à filia Pharaonis, & ab ea pro
 filio educatus: fuitq; Moses in omnibus Aegypto-
 rum disciplinis eruditus, & dictis factisq; potens.
 Cumq; iam quadragesimum ætatis annum comple-
 ret, uenit ei in mentem, consanguineos suos Israeli-
 tas uisere: cumq; uidisset quendam iniuria affici, eum
 defendit, eiusq; iniuriam cæso Aegypto, ultus est.
 Arbitrabatur autem consanguineos suos intellige-
 re, Deum ^b ipsis per ipsum salutē dare: quod illi non
 intelligebant. Postero die conspiciatus eos conten-
 dentes, pacem inter eos conciliare studebat, consan-
 guineos esse commemorans: cur alius alij noceret?

b iphos a
 cæso ille
 Mosem
 ptiō.
 c non de
 alterum
 ri nocet

nia Aegy
si necesse
ta esse co
gnoscit.

Sed qui alteri faciebat iniuriam, cum repulit, quere-
rens, quis eum principem & iudicem in eos consti-
tuisset: num se uellet interficere, quo modo pridie in-
terfecisset Aegyptium? Ex eo dicto Moses aufugit,
& in terra Madianitarum peregrinus fuit, ubi fi-
lios duos genuit. Peractis autem quadraginta an-
nis apparuit ei in solitudine montis Sinae, Genius
Domini, in flamma & ardore rubi. Quo spectacu-
lo admiratus, cum ad uisendum accederet, audita
Domini ad eum uox huiusmodi est: Ego sum Deus
patrum tuorum, Deus Abrahami, Deus Isaaci,
& Deus Iacobi. Hic cum tremefactus Moses non
auderet intueri: Detrahe tibi (inquit ille) calceos
de pedibus. nam locus in quo stas, sacer est. Vi-
di afflictionem populi mei, qui est in Aegypto: co-
rumpuntque genua tua, ad eos liberandos descendi.
Itaque uolo mittere te in Aegyptum. Hunc Mossem,
quem illi repudiaueraunt, quereutes quis eum prin-
cipem & iudicem constituisset: hunc ipsum Deus
principem & liberatorem uisit, ductu Genij, qui
ei in rubo apparuerat. Hic eos eduxit, miraculaque
fecit, & prodigia, tum in Aegypto & mari rubro,
tum in desertis, annis quadraginta. Hic est Moses
ille qui dixit Israelitis: Dominum Deum ipsorum
uatem eis ex eorum consanguinitate suscitaturum,
ipsi Mosi similem, cui parerant. Hic ille est, qui in
multitudine fuit in desertis, cum Genio, qui cum eo
locutus

locutus est in
stris: qui
traderet: cui
res nostri, se
conuerterunt
ceret deos, qu
essent ex Aeg
llaque uitul
peregunt,
"Et Deus au
ram, quem ad
est: Nunquid
quadraginta
non adhibuisti
uestri Rompl
adorandum, o
lonem. Taber
res nostri in d
strationem ei
ceptum, eoru
xerunt tum. cu
quas Deus cor
tum est ad tem
uoluit domici
autem edere
misticis habit
nates: Coelum

locutus est in monte Sina, & cum maioribus nostris: qui uitalem accepit doctrinam, quam nobis traderet: cui noluerunt dicto audientes esse maiores nostri, sed eo reiecto, animis sese in Aegyptum conuerterunt: & ab Aarone petierunt, ut sibi faceret deos, qui se antecederent: nam Mosi illi, à quo essent ex Aegypto educti, sese nescire quid accidisset. Itaque uitulum tum fecerunt, & sacrificium stauis peregerunt, delectati operibus manuum suarum.

Et Deus auersus, eos sinit prolabi ad cultum astrorum, quem admodum in uatum monumentis scriptum est: Nunquid mihi uictimas & sacrificia obtulistis quadraginta annis in desertis, postquam Israelis? an non adhibuistis tabernaculum Molochi, & sidus dei uestri Romphanis? quæ uos simulachra fecistis ad adorandum, ob quæ ego transferam uos ultra Babylonem. Tabernaculum oraculare habuerunt maiores nostri in desertis, sicut præscripserat is qui Mosi rationem eius faciendi ostendit. Quod ab illis acceptum, eorum successores unâ cum Iosua introdixerunt tum, cum inuaserunt in fines earum gentium, quas Deus eorum aduentu exterminauit: donec uentum est ad tempora Dauidis, qui usus Deo fauente, uoluit domicilium inuenire Deo Iacobi. Salomo autem ædes ei edificauit. Sed non in templis manufactis habitat supremus ille, quem admodum dicit uates: Coelum mihi sedes est, & terra pedibus meis
 t 3 subfellium:

d Deus ho-
 minū pecc-
 tis offensa
 eos ampli-
 labi sinit.

Subsellium: Quam mihi uos domum extruetis (inquit Dominus) aut quis mihi locus requietis erit? Non ne mea manus fecit ista omnia? Pertinaces, & animo & auribus incircumcisi: uos semper Spiritui sancto resististis, & uos & maiores uestri. Nam quem illi uatum non sunt insectati? An non eos neauerunt, qui aduentum iusti prænunciauerunt? cuius uos modò proditiones fuistis, & interfectores, qui Genitorum administratione acceptam legem non seruastis. **P. O.** Disrumpor præ iracundia. Hunc cine tam arroganter? **STEPH.** Ecce autem uideo caelos apertos, & filium hominis Deo ad dexteram astantem. **SE. & SC.** O impudentiam. Quid eum audimus amplius? inuadamus in eum uniuersi, eijciamus eum ex urbe. Agite, iam lapidetur. Vos testes, uestrum est initium facere lapidationis: sustine te partes uestras. **T.** Nos uerò perlibenter. Atque ut simus expeditiores, hic apud te, f. adolescens, uestimenta nostra deponemus. **SC.** Quid cunctamini? ferite, ferite etiam atq; etiam, geminate. Vos omnes cooperite hunc lapidibus, conijcite uniuersi, iacite grandine densius. **ST.** Domine Iesu, accipe spiritum meum. **SE.** Properemus, obruamus eum lapidibus. **ST.** Domine, & noli in hos uindicare hoc facinus.

SENTENTIA.

Veritatem impietatis loco habent rectores
huius

estate of
ficium.
adolescens
Saulus,
postea
us dictus
est.

Christi do-
nam & fa-
mitatur,
is pro ini-
micitis.

huius
nim inf
huius

Acco-
eum de

A Va-
rat
salue mult
ita accipis:
noribus aff
quos hic c
gnati, & n
cari. P
haerere, au
euit, nemin
minem. Q
re. Nunc se
tis. CO
ram ieiun
ciebam. Ec
ueste splen
audita est.
memoria i
ne cognom

huius seculi. A quibus ueritate uincuntur, eis uim inferunt. Sic pugnant rectores tenebrarū huius mundi.

CORNELIUS. Actor. 10.

ARGUMENTVM.

Accersitus à Cornelio centurione Petrus, eum de Iesu docet, & in eius nomine lauat.

Cornelius, Petrus.

A Vdiui modò intus aduenire eum, quem curauit accersendum. Itaq; ei ex eo obuiam. **Q** salue multum mi. **P.** Ah quid agis? surge, quid me ita accedis? Ego quoq; homo sum, ne tu me diuinis honoribus afficias. Ingre diamur. Qui nam sunt isti, quos hic conuenisse uideo? **COR.** Mei sunt cognati, & necessarij atq; amici, quos huc iussi conuocari. **PET.** Vos scitis, ut nefas sit homini Iudæo herere, aut congregari alicui extero. Sed me Deus docuit, neminem profanum aut immundum censere hominem. Quamobrem accersitus, nihil dubitavi uenire. Nunc scire uelim quam ob causam me accersueritis. **COR.** Quarto abhinc die, ad hanc horam eram ieiunus, & domi meæ hora nona preces faciebam. Ecce aut uir quidam extitit in meo conspectu, ueste splendida: & Tua (inquit) precatio, Corneli, exaudita est, tuaq; misericordia & benignitas Deo in memoria insedit. Mitte ergo Ioppen, accersitū Simonē cognomine Petrū (is diuersatur apud Simonē conuocariarium,